

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/96/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7210216180
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7210216180.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

V. súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD. v právnej veci žalobcu: Q. D., nar. XX.X.XXXX, bytom D. O. J. XXXX/XX, XXXX P.f. XX, Debrecen, Maďarská republika., proti žalovaným: 1/ S. 2/ JB., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou Juhász & Partners s.r.o., Palackého 2, Košice, substitučne zastúpení JUDr. Michalom Kuročkom, advokátom, Obchodná 2, Michalovce, v konaní o zaplatenie 3.661.000,- HUF s prísl. takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** **n a h r a d i ť** odporcom v 1. a 2. rade trovy konania s sume 801,50 eur titulom súdneho poplatku za odvolanie a 1.828,96 eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu žalovaných, vedený v SLSP a.s., pobočka Michalovce, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXXX, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Štát **n e m á** **p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.6.2010 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne z titulu neuhradenej ceny diela a neuhradenej ceny stavebného materiálu zaplatiť žalobcovi 3.661.000,- HUF s 8,5%-ným ročným úrokom z omeškania od 1.7.2007 do zaplatenia. Žalobný návrh odôvodnil tým, že na základe priateľského vzťahu žalovaný v 1. rade v roku 2006/2007 si u žalobcu objednal stavebné práce spočívajúce v rekonštrukcii bytu nachádzajúceho sa v dome na N. ulici č. X v J. oproti vchodu do jeho advokátskej kancelárie vrátane pivničných priestorov nachádzajúcich sa pod týmto bytom. Rekonštrukcia sa podľa objednávky a pokynov žalovaného v 1. rade uskutočnila a žalobcom zabezpečení stavební pracovníci opustili priestory nehnuteľností po ukončení diela dňa 30.6.2007 čím sa cena investícií stavebných prác a materiálu stala splatnou. Na základe vyúčtovania ceny diela v sume 3.661.000,- HUF, ktoré vyúčtovanie žalovaný v 1. rade prevzal, ho žalobca niekoľkokrát žiadal o úhradu uvedenej sumy, ktorú preddavkovo žalobca vynaložil. Od žalovaného v 1. rade dostal na úhradu ceny prísluby pri každej príležitosti, navyše aj v A. na spoločenských stretnutiach, kde pred účastníkmi týchto stretnutí neraz úhradu sľuboval, žiadal len o odklad úhrady s odvolaním sa na rôzne obchodné dôvody. Žalovaný v 1. rade medzi týmito dôvodmi uvádzal budúci príjem plynúci z rôznych obchodných podielov a podnikaní, čerpanie bankového úveru, ako aj vymoženie svojich pohľadávok z advokátskej činnosti. Tieto prísluby žalovaného v 1. rade trvali po dobu približne jedného roka. V nasledujúcom období však žalovaný v 1. rade začal telefón vypínať, resp. od žalobcu prichádzajúce hovory rušil a komunikácii so žalobcom sa vyhýbal. Viackrát žalovaného v 1. rade v tejto veci osobne vyhľadal aj v J., kde opäť dostal príslub na úhradu dlžnej sumy. V poslednej dobe sa však žalovaný v 1. rade stal absolútne nedosiahnuteľným v dôsledku čoho žalobca nedostal už ani len príslub. Vzhľadom na skutočnosť, že spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti je aj žalovaná

v 2. rade vyzval žalobca aj žalovanú v 2. rade na úhradu ceny vykonanej rekonštrukcie. Žalovaní v 1. a 2. rade do dnešného dňa dlžnú sumu žalobcovi neuhradili.

Žalovaní v 1. a 2. rade v písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu dňa 17.9.2010 uviedli, že žalobca nepredložil dôkaz o rozsahu - špecifikácie vykonaných prác, rozpis cien - jednotlivých položiek a žalovanú sumu. Rovnako nepreukázal vykonanie - ukončenie prác dňa 30.6.2007 - zápisnicu o odovzdaní a prevzatí diela ako dôkaz o oprávnenosti zaplatiť jeho cenu. Tvrdí, že žalovaný v 1. rade vykonané práce prevzal, nepredložil však dôkaz kedy, ako, v akom rozsahu, kvalite a od koho. Žalobca konštatuje, že cena týchto „investícií stavebných prác a materiálu“ sa stala zároveň 30.6.2007 splatnou, nepredložil však žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývala konkrétne špecifikovaná cena stavebných prác a materiálu nehovoriac už o dobe splatnosti ceny. Žalobca tiež nepreukázal a neodôvodnil požadovaný úrok a jeho výšku. Žalovaný tiež namietali, že ak je účastníkom zahraničná osoba k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom čo vyplýva z obsahu žaloby, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo ak je pridelené, čo návrhu neobsahuje.

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 24.11.2010 uviedol, že JUDr. S. S. nie ako podnikateľ ani nie ako štatutárny orgán v mene svojej obchodnej spoločnosti so sídlom v K., ale výlučne ako súkromná osoba spravil tak povediac láskavosť. Zdôraznil, že ich vzájomný vzťah vznikol prostredníctvom spoločného záujmu o šport, ktorý neskôr prerástol do vzťahu vzájomného priateľstva a dôvery. Žalovaný v 1. rade mal vedomosť o tom, čím sa žalobca zaoberá a požiadal ho o vykonanie stavebnej rekonštrukcie bytových priestorov situovaných oproti priestorom jeho advokátskej kancelárie na N.. X v Košiciach. Žalovaný v 1. rade bol informovaný o cenách stavebného materiálu v K., ako aj o cenovom rozdieli, načrtoľ žalobcovi, aké stavebné práce zamýšľa uskutočniť, približnú cenu týchto prác v slovenských podmienkach a požiadal žalobcu o poskytnutie odbornej pomoci, zabezpečenie odborne znalej a podľa možnosti lacnej pracovnej sily s tým, že on uhradí všetky náklady s tým spojené a poskytne ubytovanie. Žalobca dobromyseľne dodal žalovanému materiál, zabezpečil odborníkov na vykonanie stavebných prác a ako prílohy mu predložil aj dodacie listy z K., podľa ktorých bol oboznámený o množstve materiálu a nákladoch. Žalovaný v 1. rade prejavil mimoriadnu spokojnosť ohľadne výhodných maďarských cien oproti cenám v slovenských podmienkach, neskôr však začal uvádzať, že kvôli svojim finančným problémom nie je schopný preddavkovať ani cenu dennej práce maďarských stavebných pracovníkov a požiadal ho, či by mu nevedel v tom nejakým spôsobom pomôcť. Keďže stavebných pracovníkov z K. zabezpečil žalobca a títo v podstate prišli iba na základe jeho záruky, ocitol sa v núdzi ohľadne úhrady ich denných nákladov, pričom aj náklady na ich vycestovanie financoval on. Vykonávanie stavebných prác riadil sám žalovaný v 1. rade a na tieto práce v rámci budovy denne dohliadal, preto v tom čase nebola reč o žiadnom položkovitom zúčtovaní vykonaných stavebných prác a ani ich zápisničné odovzdávanie a prevzatie. Navyiac, po ukončení týchto rekonštrukčných stavebných prác v budove na N., požiadal žalovaný v 1. rade ešte stavebných pracovníkov o vykonanie renovácie budovy jeho prevádzky v D.. Na to sa žalobca opäť ocitol v núdzi, pretože nemohol povedať ním zabezpečeným stavebným pracovníkom, aby to neurobili s odvolaním sa na to, že „S. S. mi ešte nič nezaplatil“. Žalovaný v 1. rade v mesiaci júl roku 2007 prepravil z A. okná a dvere prináležiace rekonštruovaným priestorom na N. B., ktorých renováciu v A. tak isto zabezpečil a uhradil žalobca. Následne žalovaný v 1. rade žalobcu v mesiaci august až september 2007 požiadal o ďalšiu pomoc a to o zabezpečenie odborného pracovníka, ktorý by previedol ich odborné osadenie a vykonal konečný náter. Žalovaný v 1. rade podľa jeho tvrdenia svoje dlhy tak vo forintovom ako aj v korunovom vyjadrení denne značil a ich úhradu sľuboval.

Okresný súd J. X. rozsudkom č. k. XXC/XX/XXXX-XXX zo dňa 11.7.2011, 1) uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3.645.000,- HUF s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 1.7.2007 do zaplatenia, 2) v prevyšujúcej časti o zaplatenie 16.000,- HUF návrh zamietol, 3) zaviazal žalovaných na náhradu trov konania a rozhodol, že 4) štát nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku (výrokom 1., 3.) podali včas odvolanie žalovaní a navrhli rozsudok v jeho napadnutej časti zrušiť a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na odvolanie žalovaných Krajský súd v J., uznesením č. k. XCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa 20.2.2013 zrušil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania účastníkov a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že z

odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd vykonaným dokazovaním, výpoveďou žalobcu, svedkov a z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o dielo. Z odôvodnenia rozhodnutia však nie je zrejmé, z ktorých predložených listinných dôkazov a z výpovede ktorých svedkov mal za preukázané, že došlo k uzavretiu zmluvy o dielo. Nevedno preto na základe akých konkrétnych dôkazov súd dospel k uvedenému skutkovému zisteniu. Vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci súdom prvého stupňa je potrebné uviesť, že súd neprihliadol na právne významné skutočnosti, ktoré vyplynuli z výpovede žalobcu, a to, že žalovaný ho požiadal zabezpečiť pracovníkov na rekonštrukciu budovy a zároveň aj o dovoz lacného materiálu z K. W.. V písomnom vyjadrení (č.l. 43) žalobca uviedol, že nie ako podnikateľ a nie ako štatutárny orgán v mene svojej obchodnej spoločnosti, ale výlučne ako súkromná osoba spravil žalobcovi „láskavosť“. Uvedené tvrdenie korešponduje s výpoveďou svedka E. I., ktorý v konaní pred súdom uviedol, že žalobca si „objednal“ ich firmu na vykonávanie prác, avšak nejednalo sa o subdodávateľstvo, bola to skôr kamarátska dohoda. Z písomného podania žalobcu (č.l. 44) ďalej vyplynulo, že žalovaný kvôli finančným problémom nebol schopný predpovedať ani cenu dennej práce stavebných pracovníkov a preto ho požiadal, aby uvedené práce financoval a keďže pracovníci prišli na základe jeho „záruky“ ocitol sa v núdzi ohľadom úhrady ich denných nákladov. Z uvedeného dôvodu preto žalobca uhradil a uhradil aj mzdu pracovníkov, ktorých zamestnávateľom bol E. I.. Za takejto situácie bude potrebné skúmať, či k uzatvoreniu zmluvy o dielo nedošlo medzi žalovaným a svedkom E. I., ktorého zamestnanci práce pre žalobcu vykonávali a tieto mu následne mu aj odovzdávali. Je tomu tak preto, že dielom podľa § 631 Občianskeho zákonníka sa rozumie výsledok pracovnej činnosti, teda nie práca ale výsledok práce. Napokon aj súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku konštatoval, že nemal pochybnosť o tvrdeniach svedkov (nevedno ktorých), že v danom prípade sa jednalo zo strany žalobcov o priateľskú pomoc za výhodných podmienok pre žalovaných a práce, ktoré boli vykonávané podľa pokynov žalovaného, mu boli priebežne aj odovzdávané svedkom E. I..

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu a za tým účelom vykonať dokazovanie účastníkmi navrhnutými dôkaznými prostriedkami, a to spôsobom pre jednotlivé dôkazné prostriedky uvedeným ust. § 125 a nasl. O.s.p., ktoré následne vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov uvedenou v ust. § 132 O.s.p. a rozhodnutie náležite odôvodní postupom podľa § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby z odôvodnenia rozhodnutia bolo zrejmé, ako sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami (námietskami, argumentmi účastníkov) a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na skutkové zistenia vyvedené z výsledkov vykonaného dokazovania, ale aj s poukazom na prijaté závery. Prihliadne pritom i na námietky žalovaných v odvolaní a na vznesenú námietku premlčania.

Pojednávania konané dňa 14.5.2015 sa nezúčastnili žalovaní v 1. a 2. rade, u ktorých mal súd doručenie predvolania vykázané riadne a včas, a ktorých neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca, preto súd vec prejednal v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaných, výsluchom svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Uznesením č.k. 17C/96/2010-60 zo dňa 20.1.2011 súd zmenil uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 24.11.2010 č.k. 17C/96/2010-47 tak, že v konaní za prekladateľku a tlmočnicu ustanovil K.. S. K., ktorej uložil vykonať tlmočnický úkon spočívajúci v tlmočení na pojednávaní, na ktoré bude predvolaná.

Z vyúčtovania nákladov spojených s vykonaním stavebných prác, nákladov za materiál a ostatných výdavkov predložených žalobcom (čl. 10 až 20, v preklade č.l. 117 až 128) vyplynulo, že žalobca predložil žalovanému vyúčtovanie výplaty zamestnancov za I. až VI. turnus v celkovej sume 776.000,- HUF, tankovanie plus diaľničná známka za I. až VI. turnus v sume 126.000,- HUF, materiál v sume 477.935,- HUF, vyúčtovanie vykonané pracovníkom E. v sume 695.000,- HUF, celkovo v sume 2.074.935,- HUF (č.l. 117). Zároveň predložil vyúčtovanie za prácu murárov v I. turnuse (5 ľudí, 6 dní) 300.000,- HUF, II. turnus (5 ľudí, 6 dní) 300.000,- HUF, III. február (5 ľudí, 5 dní) 250.000,- HUF, V. iné - február (5 ľudí, 4 dni) 200.000,- HUF, materiál: 30.000,- HUF, celkovo v sume 1.100.000,- HUF, čo v zhrnutí predstavuje: vyúčtovanie predložené pracovníkom E. v sume 2.075.000,- HUF + murári 1.100.000,- HUF + materiál 326.000,- HUF, celkovo v sume 3.501.000,- HUF, plus 160.000,- HUF - okná (t. j. 3.661.000 HUF; č.l. 118). Zároveň predložil žalovanému dodacie listy vystavené kupujúcemu - X., A., za kúpu materiálu zo dňa 23.1.2007 spolu v hodnote 27.383,- HUF (č.l. 120), zo dňa 12.2.2007 v hodnote 894,- HUF (č.l. 121), zo dňa 12.2.2007 v hodnote 74.891,- HUF (č.l. 122), zo dňa 21.2.2007 v hodnote 68.290,- HUF

(č.l. 123), zo dňa 2.2.2007 v hodnote 3.430,- HUF (č.l. 124), zo dňa 1.2.2007 v hodnote 23.380,- HUF (č.l. 125), zo dňa 12.2.2007 v hodnote 2.930,- HUF (č.l. 126), zo dňa 1.3.2007 v hodnote 22.556,- HUF (č.l. 127) a dodací Q. zo dňa 31.3.2007 v hodnote 86.231,- HUF (128), celkovo v sume 309.985,- HUF za materiál. Ďalej žalobca predložil listinu s názvom „Košice“ zo dňa 1.8.2007, napísanú E. I., na ktorej sú uvedené práce: T. chata - interiérová maľba, exteriérová maľba 150.000 Ft., S. chata - interiérová maľba 130.000 Ft., tankovanie, diaľničná známka 20.000 Ft., spolu 300.000 Ft..

Listom zo dňa 17.2.2010 vyzval žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného v 1. rade i žalovanú v 2. rade na úhradu dlžnej sumy. Žalovaní na výzvu právneho zástupcu žalobcu nereagovali.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaného v 1. rade spoznal v roku 2006 v športovom združení IPA (medzinárodná policajná športová asociácia), stretávali sa na väčšine športových podujatí na I. aj v K. a vytvoril sa medzi nimi priateľský vzťah, neskôr sa stali aj rodinnými priateľmi. V novembri až decembri 2006, keď boli v Košiciach s delegáciou z Debrecínu, prvýkrát sa hovorilo o tom, že žalovaný kúpil budovu oproti svojej advokátskej kancelárii a požiadal žalobcu o zabezpečenie pracovníkov - odborníkov (z K.) na rekonštrukciu tejto budovy ako aj stavebného materiálu, ktorý bol v K. lacnejší. V tom čase to bola veľmi zničená a neobývateľná budova. V januári 2007 sa vrátili k téme rekonštrukcie budovy, odsúhlasili dennú mzdu pre maďarských odborníkov a dohodli sa, že žalovaný pre nich zabezpečí ubytovanie a raz denne teplú stravu. Pri tejto dohode bolo prítomných viac ľudí, napr. E. I., Q. K., aj brat žalovaného T. S., ktorý bol prítomný aj pri celej rekonštrukcii, varil pre zamestnancov. Následne obhliadli miesto práce, urobili súpis potrebného materiálu a v januári 2007 sa začala rekonštrukcia, ktorá prebiehala v dvoch etapách. Prvou etapou boli murárske práce, úprava plochy, maľovanie, obklady a pod.. Začali odstránením povaly, jej kovaním a sieťovou úpravou, demontážou parkiet. Potom sa robila betonáž podlahy, na ktorú materiál zabezpečil žalovaný. Následne sa pristúpilo k rekonštrukcii stien, bola to úplná tvorba povrchu stien, k čomu celý materiál zabezpečil žalobca, čo je dokumentované aj faktúrami za materiál dovezený z K.. Mzdu pracovníkom vyplácal žalobca a mal za to, že žalovanému takto požičal peniaze. Koncom týždňa chodili pracovníci domov, denne pracovali 10 až 12 hodín. Po ukončení prvej fázy rekonštrukcie, boli všetky staré okná (krídla okien) a dvere vybraté (okrem zárubní) a odvezené do Maďarska, kde boli na náklady žalobcu rekonštruované (odstránená stará farba, urobila sa tepelná údržba, boli dané nové sklá - duplované termosklá). V júli až auguste bola rekonštrukcia okien ukončená. Pre zrekonštruované okná a dvere si prišiel žalovaný so svojim zamestnancom na Avii. Následne prišli žalobcom zabezpečením odborníci do J., okná vmontovali a urobili konečnú úpravu. Tým sa skončilo financovanie zo strany žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že každý odpracovaný týždeň bol vedený vo výkaze, kde bolo uvedené, čo bolo urobené v daný týždeň, koľko maliarov, murárov pracovalo, koľko dní a aká bola ich odmena za jeden deň. Týždenný výkaz podpisoval E. I., resp. Q. K. a tiež zamestnanci, ktorí prevzali mzdu od žalobcu, s čím žalovaný súhlasil, zamestnancov videl každý týždeň, prakticky pracovali pred jeho očami, žalovaný tieto práce riadil a každý deň pravidelne chodil na miesto stavebných úprav. Má tiež vedomosť o tom, že bez jeho vedomia ešte zamestnanci pre žalovaného pracovali (na dvoch víkendových chatách), ale neplatil im. Uviedol, že už okolo marca 2007 pýtal od žalovaného peniaze, žalovaný mu však povedal, že teraz peniaze nemá, ospravedlňoval sa tým, že jemu odmenu tiež nevyplácajú, že čaká na vrátenie DPH a pod.. Vyúčtovanie odovzdal žalovanému niekedy v apríli 2007, jeho poverený zamestnanec toto vyúčtovanie prevzal, prefotil ho a dohodli sa, že žalovaný zaplatí. V decembri 2007 bolo v rámci IPA koncoročné športové podujatie, na ktoré boli pozvaní aj zástupcovia slovenského zväzu IPA. Podujatia sa zúčastnil aj žalovaný, ktorý pred viacerými ľuďmi - funkcionármi združenia, uznal svoju dlžobu a naďalej sľuboval, že zaplatí. V rámci tohto združenia sa viackrát stretli aj v kancelárii žalovaného. Následne vyzýval žalovaného na zaplatenie telefonicky, veľa krát ústne, takmer každý mesiac aspoň raz, osobne ho viackrát navštívili spolu s Q. D. v J. a aj pred ním žalovaný sľúbil, že dlh zaplatí, vždy však argumentoval tým, že odniekiaľ čaká peniaze. Odvtedy to boli už len sľuby a žalovaný už rok nedvíha ani telefón. O tejto záležitosti jednal aj s manželkou žalovaného, žalovanou v 2. rade, ktorá keď boli na I. ich pozvala na obed do svojho bytu, kedy tiež pýtali peniaze, dala prísľub na zaplatenie s tým, že zamestnanci veľmi pekne pracovali. Napokon žalobca uviedol, že celková žalovaná suma pozostáva zo sumy 2.075.000,- HUF, ktorú vyfakturovala skupina maliarov, ktorí upravovali steny, zo sumy 1.100.000,- HUF týkajúca sa murárov (demolácie, vakovania, murárskych prác, vývozu sutiny a pod.), zo sumy 326.000,- HUF - cena za materiál (spolu 3.501.000,- HUF) a zo sumy 160.000,- HUF, ktorá predstavuje sklo a sklenárske práce, táto suma bola vyplatená v hotovosti za prítomnosti žalovaného v 1. rade, ktorý túto sumu vopred odsúhlasil.

Svedok A.. C. Z. U., vo svojej výpovedi uviedol, že v tejto veci začal korešpondenciu so žalovanými na základe poverenia od žalobcu, jeho klienta. Jednu výzvu písal pre A.. S., jednu pre jeho manželku Z.. Žalovaného v 1. rade spoznal na základe polooficiálneho pozvania z IPA (medzinárodnej policajnej asociácie), ktorej je členom predsedníctva, kedy sa konalo stretnutie v rámci tejto športovej asociácie v J.. Žalovaný usporiadal prezentačný obed vo svojich priestoroch, kde boli J. renomovaní ľudia z miestneho úradu a IPA, s veľkým elánom predstavil svojich spolupracovníkov a chválil sa, že kúpil aj pravú stranu (časť) budovy, avšak problémom bolo, že táto časť bola neužívateľná, vnútorná strana bola úplne zničená. Ukázal im túto časť budovy, žili tam holuby, bolo tam smetisko a vybité okná, parkety boli vyduté, plafón deravý, omietka opadávala. Žalovaný povedal, že by bolo treba túto časť rekonštruovať. Celá spoločnosť nakoniec ostala u žalovaného aj na večeru a pri tejto príležitosti žalovaný v 1. rade požiadal žalobcu, aby mu pomohol ako odborník pri rekonštrukcii budovy, čo počul aj svedok. Bolo vidieť, že žalovaný sa so žalobcom spriatelil. Následne sa konal v A. portový zápas, po ktorom mu žalobca povedal, že bude pomáhať žalovanému v 1. rade pri rekonštrukcii budovy. Čo z toho neskôr bolo svedok uviesť nevedel, nakoľko vtedy nebolo zrejmé, na aké účely bude táto časť budovy slúžiť. Keď bol žalovaný v A. na zápase, prišiel aj do jeho advokátskej kancelárie, navrhol mu určitú spoluprácu na advokátske práce a pri odchode žiadal od svedka pôžičku okolo 100.000,- až 200.000,- forintov, ktorú mu ale neposkytol. Po tejto návšteve už so žalovaným v priamom kontakte nebol.

Svedok ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, kedy začala rekonštrukcia budovy, avšak niekedy v roku 2007 alebo 2008, presne si nespomínal, keď bola v A. výročná schôdza IPA, už v tom čase mal žalovaný dlžobu voči žalobcovi, ktorý už viac ako pol roka žiadal o zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca sa tiež sťažoval, že žalovaný ho podviedol, že z K. dovezli stavebný materiál, objednal na prácu pracovníkov, pričom žalovaný sľúbil, že priebežne túto sumu vysporiada a argumentoval tým, že aj on má nejaké problémy, že nedostal úver, prípadne, že nejaký úver mal vrátiť. Na uvedenej medzinárodnej výročnej schôdzi IPA, kde boli zúčastnení zahraniční hostia, sa stretol svedok aj so žalovaným, ktorému povedal, že počul, že žalobcovi nezaplatil 3 či 4 milióny forintov, na čo mu žalovaný povedal „neposerte sa, v krátkom čase svoju dlžobu vyrovnám, ale mám likvidačné problémy“. Svedok mal vedomosť o tom, že žalovaný dlhuje peniaze aj iným ľuďom, podľa jeho informácií Q. D. okolo 1.000.000,- HUF, z ktorej sumy už niečo vrátil, E. I., u ktorého si žalovaný objednal maľovanie budovy vzdialenej 30 km od J. a tiež mu nezaplatil. Po ukončení banketu na tejto výročnej schôdzi, sa delegácie J. a K. IPA išli zabaviť do baru, kde žalobca sa pred svedkom a ďalšími ľuďmi aj J. opýtal žalovaného, prečo nezaplatí dlžnú sumu, keď odsúhlasil vyúčtovanie, každú prácu prebral a nič nenamietal, na čo mu žalovaný povedal „áno prevzal som to, všetko je dobré, v tom nie je chyba, chyba je v tom, že mám zablokovaný bankový účet daňovým úradom. Upokoj sa zaplatím ti to“. Žalovaný ani dlžnú sumu ani kvalitu prác nikdy nenamietal. Svedok mal tiež vedomosť o tom, že žalobca i Q. D. žalovaného kontaktovali telefonicky i cez internet. Keďže ani následne žalovaný dlh neuhradil, požiadal žalobca svedka, aby poslal žalovanému výzvu. Na tieto výzvy však nedostali žiadnu odpoveď ani telefonickú ani písomnú. Mal za to, že žalobca nemal žiaden záujem darovať taký dar žalovanému v 1 rade.

Svedok E. I., vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že má priateľský vzťah s oboma účastníkmi konania. Pri vykonávaní rekonštrukcie kancelárskych priestorov žalovaného, žalobca si objednal jeho firmu na vykonanie prác, nejednalo sa však o subdodávateľstvo, bola to skôr kamarátska dohoda. Žalovaného prvýkrát stretol, keď prišli pracovať na I.. Práce pre žalovaného vykonávali do konca augusta resp. začiatku septembra 2007, pričom robili to, čo od nich žalovaný žiadal. Konkrétne jeho firma a jeho zamestnanci pracovali na internej úprave, maľovali steny, opaľovali starú maľbu z okien, upravovali steny na ďalšiu dekoráciu, premaľovávali dvere, okná. Materiál pre tieto úpravy zabezpečoval žalobca priamo z K.. Za prácu, ktorú vykonali im mzdu vyplácal žalobca po jednotlivých turnusoch, keď sa vrátili domov. Počas pobytu v J. ubytovanie a stravu zabezpečoval žalovaný, ale aj žalobca, ktorý napr. doniesol mäso a iné veci, ktoré žalovaný spracoval. Svedok ďalej uviedol, že bol v osobnom kontakte so žalovanými a tiež pracoval so svojimi zamestnancami na dvoch jeho chatách, žalovaní mu však dodnes za vykonanú prácu nezaplatili. Pokiaľ ide o úhradu dlžnej sumy žalobcovi svedok uviedol, že o finančných záležitostiach nemal vedomosť, žalobca a žalovaný to vybavovali medzi sebou. Žalobca však všetko financoval, vyplácal svedka i jeho zamestnancov a zabezpečoval aj materiál. Keď však mali urobiť niečo navyše, boli to maličkosti, materiál financoval žalovaný s tým, že svedok s bratom žalovaného išiel kúpiť materiál na tieto práce. Práce odovzdávali žalovanému priebežne, každý deň pred večerou, žalovaný bol vždy spokojný, nevytýkal žiadne vady, všetko robili podľa výberu a žiadosti žalovaných. O tom koľko stáli vykonané práce svedok nevedel, vždy však podpísal nimi vykonanú prácu a následne odovzdal žalobcovi. Celková rekonštrukcia bola ukončená koncom augusta, začiatkom septembra 2007, posledné práce boli montáž a maľovanie okien a dverí. Uvedené práce boli odovzdané obom žalovaným, nakoľko

v poslednom čase vždy obaja boli prítomní pri preberaní prác a išlo o konečný výber farieb. Svedok mal vedomosť o tom, že žalobca žiadal žalovaných o zaplatenie ceny za vykonané práce. O ich postoji k danej veci vedomosť nemá, nakoľko ani jemu žalovaný nedvíha telefón, aby sa dohodorili na úhrade za svedkom vykonané práce na chate žalovaného a mal za to, že žalovaný sa vyhýba zaplateniu. On osobne žalobu proti žalovanému nepodal z dôvodu, že jeho pohľadávka je oveľa nižšia ako žalobcova a tiež z dôvodu, že ani žalobca vo svojej veci nedokáže dlžnú sumu vymôcť. Uviedol, že pre žalovaného vykonávali túto prácu za priateľskú cenu a bez zisku, sotva bola zaplatená denná mzda.

Svedok A.. K. P., vo svojej výpovedi uviedol, že od roku 1973 do roku 2006 pracoval v maďarskej polícii na trestno-právnom úseku. Po zmene režimu vo všetkých postsocialistických krajinách bolo možné vytvoriť rôzne civilné organizácie, tak aj v K. vznikla IPA - X. N. O.. V roku 1991 osobne vycestoval do J., kontaktoval vedúcich členov tunajšej asociácie, aj policajných vedúcich. V tom čase sa usporadúvalo veľa odborných, kultúrnych a športových podujatí, cestovali do zahraničia na odborné a služobné cesty a športové podujatia aj s košickými kolegami. So žalovaným v 1. rade sa tiež spoznal takýmto spôsobom, ako s veľmi úspešným advokátom, ktorý ho zároveň požiadal, aby mu pomohol kontaktovať sa s advokátskymi kancelármi v A., na čo mu svedok vyhovel a predstavil ho na viacerých miestach. V zastúpení IPA žalovaného privítal ako hosťa a odvtedy sa pravidelne stretávali pri rôznych podujatiach, vybudovali si medzi sebou priateľský vzťah. Viackrát bol aj v jeho kancelárii. Keď sa v J. konali podujatia, v suteréne pod jeho kanceláriou bola jedáleň, kde žalovaný hostil všetkých zahraničných účastníkov podujatí. Žalovaný prostredníctvom svedka, resp. IPA spoznal aj žalobcu. Svedok mal vedomosť, že v roku 2007 časť administratívnej budovy oproti kancelárii žalovaného, žalobca veľmi pekne zrekonštruoval. Pre neho ako policajta nie je poslaním sledovať v akom rozsahu, v akom časovom slede boli tieto práce vykonávané, avšak žalobca pred ním (svedkom) poznamenal, že by bolo dobré a načas, aby žalovaný zaplatil dlžnú sumu za rekonštrukciu. 13.12.2007 usporiadala IPA v A. pre svojich členov, sponzorov, zahraničných partnerov koncoročné stretnutie, na ktoré bola pozvaná aj košická IPA. Na tomto stretnutí bol aj žalovaný spolu s ďalšími členmi košickej IPA. Žalovaný sa v prítomnosti viacerých ľudí rozprával so žalobcom a povedal „Q., bude tá suma zaplatená...jedno alebo dve poverenia a všetko bude v poriadku“. Svedok sa venoval aj ďalším zahraničným hosťom, preto tejto veci viac nevenoval pozornosť. Následne sa od roku 2008 so žalovaným nestretol, mal však vedomosť o tom, že aspoň 3-krát ho žalobca vyhľadal doma, kde ho nik nepustil do bytu, keď mu telefonovali, buď telefón nedvíhal alebo len niekedy. V roku 2010 sa konal futbalový turnaj v J., na ktorom bol aj žalovaný, a aj v tomto prípade boli pozvaní na raňajky do jeho tzv. reštauračných priestorov, rozhodli sa však, že tam nepôjdu, nechceli sa dostať do neprijemnej situácie. Z takého odstupu času aj svedok požiadal svojich známych, aby pripomenuli žalovanému, aby sa jednoznačne vyjadril, či nechce zaplatiť túto sumu, alebo ju zaplatiť nevie. Z morálneho hľadiska nie je pre neho prijateľné, ak sa niekto vôbec nevyjadrí k určitej danej veci. Svedok ďalej uviedol, že podľa jeho vedomostí žalovaný dlhuje žalobcovi sumu 3 až 4 milióny forintov.

Svedok Q. D., vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že jeho vzťah k žalobcovi je priateľský a so žalovanými nemá žiaden spor. Mal za to, že je jeho povinnosťou oboznámiť súd, že žalovaný dlhuje peniaze i jemu a jeho manželke titulom pôžičky, čo bude predmetom iného konania. So žalovaným sa zoznámil v roku 2005 na podujatí usporiadanom asociáciou IPA v A., kde prišiel s priateľmi - policajtm z J. a J. IPA. Neskôr spoznal aj rodinu žalovaného. Od konca roku 2006 vzájomné stretnutia boli veľmi časté, svedok bol pravidelne v J.. Pokiaľ ide o predmet konania uviedol, že videl budovu - miestnosť, išlo o budovu v ruinách, ktorá bola nádhorne zrekonštruovaná, obnovená a žalovaný ju veľmi pyšne ukazoval svojim hosťom. On osobne sa aktívne na rekonštrukcii nepodieľal, ale priebežne vykonané práce videl a podľa jeho informácií žalovaný stále určoval pracovníkom, čo majú robiť, denne práce viackrát kontroloval a každý večer aj preberal. S prácou bol vždy spokojný, nevyčítal žiadne chyby. Uviedol, že viackrát bol tiež prítomný, keď sa v týchto priestoroch pracovalo, nikdy sa nedopočul o nespokojnosti zo strany žalovaného a mal za to, že ak by žalovaný nebol spokojný s kvalitou prác, nebol by poveril tých istých ľudí rekonštrukciou chaty. Pokiaľ ide o samotnú rekonštrukciu, práce financoval a materiál na rekonštrukciu zabezpečoval žalobca. Veľa materiálu bolo dovezeného z K., pretože v tom období tam bol stavebný materiál lacnejší. Mal vedomosť o tom, že žalovaný žiadnu sumu žalobcovi neuhradil a vždy, keď sa so žalovaným stretli, pričom viackrát bol osobne prítomný aj svedok, úhradu dlžnej sumy prisľúbil tak, ako aj žalovaná v 2. rade, dodnes sa tak však nestalo. Konkrétne dňa 11.8.2008 bol so žalobcom v J., stretli sa so žalovaným v jeho kancelárii, kde mu žalovaný ukazoval veľa papierov, že na ich základe od štátu čoskoro dostane veľkú sumu, resp. že mu bude vyplatená odmena za advokátsku prácu. Následne išli do jeho bytu, kde bola aj jeho manželka, žalovaná v 2. rade a obaja prisľúbili, že čoskoro svoju dlžobu zaplatia. Potom žalovaného ešte viackrát hľadali rôznymi spôsobmi,

avšak nie je dostupný, a keď na jeseň 2009 prišli spolu so žalobcom do kancelárie žalovaného, dal sa zatajiť.

Svedok JUDr. U. I. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že žalovaný v 1. rade je jeho bývalý zamestnávateľ, spočiatku u neho pracoval ako koncipient, neskôr ako spoločník. Žalobcu spoznal cez žalovaného v 1. rade, niekedy na prelome rokov 2006 a 2007. Žalobca zabezpečoval pre žalovaného stavebné práce v priestoroch oproti advokátskej kancelárii, ktoré žalovaní odkúpili niekedy na jeseň 2006 od rod. D.. So žalobcom sa v týchto priestoroch aj stretával a ich vzájomné stretnutia prerástli v priateľský vzťah. Keďže v tom čase bol v podstate každý deň v kancelárii, občas prešli na druhú stranu pozrieť, ako stavebné práce postupujú a keďže vie po K. komunikoval aj s robotníkmi. V rekonštruovaných priestoroch boli odstránené staré parkety, na dlážku bol daný betónový poter, bol odstránený starý poter na stenách, nalepená sieťka, urobená omietka, steny boli vymalované, do rohov boli dané sadrové štuky. Tiež v kúpeľni a v záchode bola odstránená stará sanita, na dverách a oknách bol zo starých zárubní daný dole starý náter, dvere a okná boli následne odvezené do K. za účelom ich rekonštrukcie. Tiež v pivničných priestoroch sa robili búracie práce, bol daný betónový poter na zem, nakoľko tam bola len udupaná zemina, na steny bola daná nová vakovka a bridlicový obklad. Robotníci do J. chodili v turnusoch na dodávke, ich počet sa obmieňal v závislosti od povahy odborných prác, striedalo sa tam plus mínus 5 ľudí. O tom, či tieto práce boli žalovaným odovzdané vedomosť nemal, u žalovaného pracoval do 15.7.2007, pretože koncom júna 2007 sa so žalovanými dohodli na ukončení advokátskeho spoločenstva a dňa 2.7.2007 žalovaní v 1. a 2. rade a svedok podpísali dohodu, že jeho účasť v tomto spoločenstve zaniká 15.7.2007, avšak do konca júna tam ešte robotníci boli, práce ešte ukončené neboli. Vykonané práce žalovaní nenamietali, robotníci práce vykonávali podľa pokynov žalovaného v 1. rade, ktorý tam bol každý deň. O tom, či bola uhradená cena za vykonané práce ani o výzvach zaslaných žalovaným svedok vedomosť nemal, nakoľko to sa dialo, až po jeho odchode z advokátskej kancelárie. Pokiaľ ide o rozsah vykonaných prác, svedok uviedol, že sa jednalo cca o 250 m², rekonštruoval sa byt a suterén pod bytovými priestormi. To, či materiál na stavebné práce zabezpečoval žalobca na svoje náklady svedok presne uviesť nevedel, mal však vedomosť, že materiál nosili, keď prichádzali na jednotlivé turnusy v dodávke z K., nakoľko tam bol lacnejší, a taká bola aj dohoda.

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 4.11.2013 uviedol, že žalobcu pozná od roku 2005 a ich priateľský vzťah trval do roku 2010, kedy sa ich vzťahy prerušili. Na prelome rokov 2005/2006, kedy jeho manželka (žalovaná v 2. rade) odkúpila nehnuteľnosť vedľa jeho advokátskej kancelárie, prišiel žalobca, o ktorom nevedel, že je zadlžený, a ktorý sa ponúkol zrekonštruovať tento nebytový priestor s tým, že má živnosť a firmu, o cene prác nehovorili. Žalobca začal s prácami niekedy v októbri 2006, nie však so svojimi zamestnancami, pričom mu tvrdil, že práce bude vykonávať jeho firma a jeho zamestnanci, preto mal za to, že žalobca vystupuje ako konateľ firmy, na ktorú boli zároveň vystavované aj faktúry. Nie je pravdou, že vystupoval ako fyzická osoba. Neskôr sa od pána E. dozvedel, že žalobca poveril inú firmu a zamestnancov tejto firmy na vykonanie prác. Za účelom rekonštrukcie žalovaná v 2. rade zobrala spotrebiteľský úver a so žalobcom sa dohodli, že bude žalovanému predkladať súpis vykonaných prác a faktúry. Uviedol, že nemal vedomosť o tom, v akom vzťahu je žalobca s firmou, ktorá práce vykonávala, dozvedel sa však, že tejto firme dlhoval peniaze. Za vykonané práce žiadal od žalovaného peniaze p. I., ktorý práce vykonával. Žalobca ale žalovanému povedal, aby p. I. nič neplatil, že to vyrieši sám. Následne sa však od pána E. dozvedel, že žalobca mu dlhuje peniaze a aj p. I. mu oznámil, že žalobca mu nedal peniaze. On chcel robotníkom za prácu zaplatiť, žalobca mu to ale zakázal s tým, že má zaplatiť jemu.

Pokiaľ ide o materiál nie je pravda, že všetok zabezpečil žalobca, pretože od septembra do konca decembra 2006 pracovali robotníci len s materiálom, ktorý zabezpečil žalovaný, čo dosvedčujú aj jeho faktúry. Robotníkom tiež zabezpečil ubytovanie a napriek tomu, že sa so žalobcom nedohodli aj na zabezpečení stravy, stravu mali 3-krát denne, a po prerátaní na dnešnú menu jedna osoba čo sa týka stravy vyšla na 10 eur denne, ubytovanie tiež 10 eur denne. Žalovaní „prehajdakali“ 750.000,- Sk a dielo nebolo dokončené. Problém bol však so žalobcom, ktorý nechcel peniaze zdať. Ďalší materiál bol zakúpený na firmu žalobcu a aj faktúra je vystavená na jeho firmu. Uviedol, že nie je pravdou, že žalobca chodil práce pravidelne kontrolovať, v priestoroch bol raz, max. 2-krát za týždeň.

V podanej žalobe vzhliadol žalovaný rozpor v žalovanej sume, v rozsahu vykonaných prác, ako aj v čase ukončenia prác a uviedol, že práce trvali od októbra 2007 do 15.3.2007, p. E. po Veľkej noci už neprišiel, nič nedokončil a práce neboli odovzdané. Uviedol, že koncom marca 2007 našiel na stolíku zdrapy papiera, na ktorých bola uvedená nejaká suma, faktúra vystavená nebola a z ich firmy faktúry

nikto nepreberal. Doklady, ktoré predložil žalobca nie sú faktúry, sú to len prepravné listy, neoverené a neopečiatkované, je na nich len uvedené „J.“, že materiál mal prísť do J., pričom na prepravných listoch uvedený materiál, či bol dodaný k nim nevedel, nakoľko až v marci videl nejaký stoh papierov, ktorý sa nachádza aj v spise a nikdy nikomu nič nepodpisoval. Spochybňoval tvrdenie žalobcu, že práce vykonávali do augusta 2007, keďže bolo treba omietnuť a vymaľovať len priestor o veľkosti 110 m². Vzhľadom na uvedené vzniesol námietku premlčania.

Uviedol ďalej, že v rámci rekonštrukcie boli urobené stierky, omietky, dvere, maľby, okná. Podlahy robili ľudia žalovaného. Pokiaľ ide o práce uviedol, že žalobca vybral okná v nebytových priestoroch, ktoré museli žalovaní zakryť fóliami a kupovať propán-butánové bomby aj 2-krát denne, aby vyschli omietky, keďže žalobca zobral okná do K., kde boli pol roka, pričom za ten čas priestory zvlhli a zaplesneli, keď čistili dvere vapkou, aby odstránili starú farbu, dvere nasiakli a popraskali, na čo žalobca reagoval slovami „neboj sa vyriešime to“. Na otázku právnej zástupkyne žalobcu, kedy reklamoval vady diela, žalovaný uviedol, že ústne vady reklamoval niekedy na prelome rokov 2006/2007. Od zmluvy neodstúpil z dôvodu, že žalobca prisľúbil odstránenie väd. Na ďalšiu otázku, čo žalobca prostredníctvom tretích osôb vykonal pre žalovaného, žalovaný uviedol, že ak žalobca tvrdí, že jeho ľudia urobili rekonštrukciu, neboli to jeho ľudia a títo ľudia neurobili nič, spôsobili mu len stratu.

Žalovaný ďalej uviedol, že robotníci v novembri 2006 robili aj na chate s.r.o.-čky P. T. v D., ktorej bol konateľom, 6-metrový múr nič viac, pričom súpis prác mal predložiť žalobca. Žalobcovi doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu, pretože žalobca mu doposiaľ nepredložil žiadne doklady, faktúry, ani súpis vykonaných prác. Pokiaľ žalobca uvádzal nejaké 6-dňové turnusy pýtal sa, ako robili nákupy v K., keď v tom čase boli na turnuse v Košiciach. Ako uvádzali svedkovia, turnusy skončili vo februári maximálne v marci.

Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že so žalobcom komunikovala len na spoločenskej úrovni a s prekladom manžela, keďže neovláda maďarský jazyk. Na prvom stretnutí so žalobcom nebola a robotníkov videla maximálne 2-krát. Pokiaľ svedkovia uvádzali, že s rekonštrukčnými prácami začali 23.1.2007, na toto obdobie si pamätala, nakoľko bola vo vysokom štádiu tehotenstva v pôrodnici a vtedy už boli robotníci u nich, o prácach však s nimi nikdy nehovorila. Po Veľkej noci, keď sa pýtala manžela, kedy dajú uvedené priestory do poriadku sa dozvedela, že robotníci odišli, zobrali svoje veci, preto priestory napokon dokončili sami. Pokiaľ ide o sumu 750.000,- Sk, ktorú vybrala ako spotrebný úver uviedla, že z tejto sumy sa uhradil kotol vo výške 150.000,- Sk, kupoval materiál, strava a ubytovanie pre robotníkov.

Žalovaná v 2. rade zároveň vzniesla námietku premlčania.

Právny zástupca žalovaných uviedol, že žalobcom uplatnený nárok je namietaný legitímne, keďže dielo nevykonával žalobca, ale zjavne ho vykonal p. E. I. s tým, že zo stavby odišiel 15.3.2007 a nechal dielo nedokončené. Žalobca nepreukázal ukončenie práce a odovzdanie diela žalovaným v 1. a 2. rade a svoju pohľadávku na súde uplatnil dňa 29.6.2010. Mal za to, že p. E. I. mohol svoje majetkové práva uplatniť prvýkrát 16.3.2007, najneskôr 16.3.2010. Z uvedeného dôvodu právny zástupca odporcov vzniesol námietku aktívnej legitímácie na strane žalobcu a zároveň námietku premlčania uplatneného nároku a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovaným náhradu trov konania.

Žalobca k uvedenému uviedol, že E. I. vypovedal pred súdom o okolnostiach vykonania rekonštrukcie, že v 7. a 8. mesiaci roku 2010 pracoval na stavbe a tiež uznal tie sumy, ktoré on v žalobe uviedol. K oficiálnemu odovzdaniu stavby nedošlo, z dôvodu, že žalobca stále len sľuboval konečné zúčtovanie, avšak ani raz nezaplatil žiadnu položku. Uviedol, že žalovanému v marci až apríli 2007 odovzdal vyúčtovanie z dôvodu, aby mu žalovaný zaplatil dovtedy vynaložené náklady. Nie je pravdou, že práce ukončil vo februári 2007 a v marci približne od 10. do 15.-eho opravné práce a viac sa na pracovisku neukázal, žalovaní uznali, že tam pracovali, dielo bolo vykonané, práce boli urobené. Ešte niekoľko rokov s ním žalovaný udržiaval kontakt, sľuboval, že zaplatí, a mal za to, že žalovaný sa chce vyhnúť zaplateniu ceny diela. Uviedol, že faktúry za január, február, marec 2007 je nižšia časť pohľadávky, sú to náklady za materiál. Cena za prácu však nemôže byť premlčaná a poukázal na vyúčtovanie, ktoré odovzdal E. I. a na list S.. C. - výzvu na zaplatenie. Zároveň navrhol vypočuť v konaní ako svedka T. S., brata žalovaného a vykonať konfrontáciu medzi svedkom Q. D. a žalovaným.

Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ust. § 491 ods. 1, 2 OZ, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa ust. § 631 OZ, zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

Podľa ust. § 632 OZ, ak nedôjde k zhotoveniu diela na počkanie, zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Potvrdenie musí obsahovať označenie predmetu diela a ďalej jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia.

Podľa ust. § 633 ods. 1 OZ, zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme.

Podľa ust. § 634 ods. 1, 2 OZ, ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu. Ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. Ak sa však dielo vykonáva po častiach alebo ak vyžaduje vykonanie diela značné náklady, je ten, komu bolo zadané, oprávnený požadovať už počas vykonávania diela od objednávateľa primerané preddavky.

Zmluva o dielo je dvojstranný vzájomný záväzkový právny vzťah, ktorou sa zhotoviteľ diela zaväzuje vykonať na svoje nebezpečenstvo pre objednávateľa určité dielo za odplatu. Zmluva vznikne len čo sa účastníci dohodnú na jej podstatných náležitostiach a to o predmete zmluvy a o poskytnutí ceny za dielo. Výška ceny nie je podstatnou náležitosťou zmluvy. Pod pojmom dielo sa rozumie výsledok určitej pracovnej činnosti zhotoviteľa materiálnej povahy. Nie je rozhodujúce kto dodá materiál potrebný na zhotovenie diela.

Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 107 ods. OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

V prípade majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu, ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napríklad domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli, alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu. V takomto prípade však treba preskúmať, či nedošlo ku konkludentnému uzavretiu zmluvy, ak druhý účastník plnenie akceptoval a poskytol protiplnenie. Takýto postup je možný len vtedy, keď zmluvu možno uzavrieť v akejkoľvek forme.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena.

V danom prípade bolo medzi účastníkmi konania nesporné, že žalobca ako súkromná osoba (nie ako podnikateľ ani ako štatutárny zástupca v mene svojej spoločnosti) spravil pre žalovaného „láskavosť“ v rámci ich priateľských vzťahov tým, že sa ponúkol vykonať rekonštrukčné práce v priestoroch žalovaného (resp. jeho manželky), v dome na N. ul. č. X v J., oproti vchodu do advokátskej kancelárie žalovaného, vrátane rekonštrukcie pivničných priestorov, bez vyhotovenia rozpočtu s tým, že žalobca mal zabezpečiť na výkon týchto prác odborných pracovníkov i stavebný materiál z K. a žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi ním vynaložené náklady na tento materiál a na mzdu pracovníkov. Z vyjadrenia žalobcu (č.l. 44) vyplynulo, že neprichádzalo do úvahy, aby v tomto vzťahu vystupoval ako podnikateľ, keďže vykonávanie stavebných prác riadil sám žalovaný v 1. rade a na tieto práce v rámci budovy denne dohliadal, pretože on (žalobca) sa zdržiaval v K. a neprichádzalo do úvahy zápisničné odovzdávanie prác a ich prevzatie. Z výpovede žalobcu ďalej vyplynulo, že týždenný výkaz podpisoval E. I., resp. Q. K. a tiež zamestnanci, ktorí prevzali mzdu od žalobcu, žalovaný tieto práce riadil a každý deň pravidelne chodil na miesto stavebných úprav. E. I. potvrdil, že žalobca si objednal jeho firmu na vykonanie prác, nejednalo sa však o subdodávateľstvo, bola to skôr kamarátska dohoda, na základe ktorej práce vykonávala jeho firma a jeho zamestnanci, práce odovzdávali žalovanému priebežne, každý deň pred večerou, mzdu im vyplácal žalobca po jednotlivých turnusoch. Z výpovede žalobcu i svedkov vyplynulo, že žalovaný v 1. rade a neskôr i žalovaná v 2. rade, priebežne kontrolovali a preberali vykonané práce, nenamietali žiadne vady, a že pracovníci tieto práce vykonávali podľa pokynov žalovaného v 1. rade. Žalobca predložil žalovanému vyúčtovanie nákladov za stavebný materiál i miezd pracovníkov v celkovej sume 3.661.000 HUF, ktorú sumu však žalovaný na opakované výzvy a ani na písomnú výzvu právneho zástupcu žalobcu (zo dňa 17.2.2010) neuhradil ani čiastočne.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že materiál na rekonštrukčné práce zabezpečoval žalobca i žalovaný. Za danej situácie mal súd za to, že nedošlo medzi účastníkmi konania k uzatvoreniu zmluvy o dielo, keďže dohoda o „kamarátskej výpomoci“ žalobcu v prospech žalovaného nespĺňa náležitosti zmluvy o dielo. Medzi účastníkmi konania cena nebola dojednaná pevnou sumou, ale dohodou o dennej mzde pracovníkov za vykonanú prácu a cenou za stavebný materiál zakúpený žalobcom v K., na základe ktorej dohody zabezpečil žalobca odborných pracovníkov z K. i stavebný materiál.

Žalovaný sa v písomnom vyjadrení (dňa 17.9.2010; č.l. 34) bránil tým, že žalobca nepredložil dôkaz o rozsahu - špecifikácii vykonaných prác, rozpis cien - jednotlivých položiek a žalovanú sumu, nepreukázal vykonanie - ukončenie prác dňa 30. júna 2007 - zápisnica o odovzdaní a prevzatí diela, ako dôkaz o oprávnenosti zaplatiť jeho cenu, že nepredložil dôkaz o jeho tvrdení, že žalovaný v 1. rade vykonané práce prevzal (kedy, ako, v akom rozsahu, kvalite a od koho), nepredložil dôkaz o tom, že cena týchto „investícií stavebných prác a materiálu“ sa stala zároveň (30. júna 2007) splatnou (teda doklad, z ktorého by vyplývala konkrétna - špecifikovaná cena stavebných prác a materiálu, a doba splatnosti), čo v konaní napokon ani nebolo žalobcom preukázané.

Rekonštrukčné práce boli vykonávané na základe žalobcom „objednanej“ firmy E. I. a jeho zamestnancov, ktorá práce vykonávala a ukončené odovzdávala žalovanému, preto, v takom prípade na podanie žaloby nie je aktívne legitimovaný žalobca, ale E. I..

Vzhľadom ale na skutočnosť, že mzdu vyplácal zamestnancom E. I. žalobca, jeho aktívna legitimácia je daná. Žalobca predložil v konaní doklady (č.l. 177 - 128) o úhradách materiálu - Dodacie listy za obdobie mesiacov január - marec 2007 a rozpis prác v jednotlivých turnusoch, ktoré podľa svojho vyjadrenia predložil aj žalovanému v mesiacoch marec - apríl 2007 s tým, že sa jedná o faktúry a žiadal žalovaného o ich preplatenie (v celkovej žalovanej sume 3.661.000 HUF). Na uvedených dokladoch však absentuje dátum a tieto nemajú povahu faktúr. Navyše z Dodacích listov vyplynulo, že materiál bol zakúpený nie na meno žalobcu ale na firmu INFRAMIX Kft., Debrecen, s ručne dopísanou poznámkou J. (Košice). Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca už začiatkom roku 2007 (03,04) opakovane žiadal žalovaného o zaplatenie ceny práce a materiálu, ktoré žalovaný nezaplatil. Podľa tvrdenia žalobcu i napriek tomu zamestnanci Endre Szarvasa ďalej pokračovali v prácach a tieto mali ukončiť v mesiaci júl - august 2007. Podľa vyjadrenia žalobcu k odovzdaniu prác nedošlo z dôvodu, že žalovaný len sľuboval konečné zúčtovanie, ani raz však nezaplatil žiadnu položku.

Vzhľadom na žalovanými vznesenú námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, musel sa súd zaoberať i touto námietkou.

Na základe vykonaného dokazovania a s použitím citovanej právnej úpravy súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je potrebné zamietnuť z dôvodu márneho uplynutia dvojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva. Medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu mimozáväzkového vzťahu, tzv. „priateľskej výpomoci“ pri rekonštrukčných prácach, teda nie k uzatvoreniu zmluvy o dielo (keďže taká dohoda nespĺňala znaky zmluvy o dielo, ako už bolo vyššie uvedené), ktorý vznikol medzi žalobcom ako fyzickou osobou (a jeho plnením bez právneho dôvodu - bez uzatvorenej zmluvy) a žalovaným (žalovanými) tiež ako fyzickou osobou, preto v danom prípade došlo na strane žalovaného, nespĺnením povinnosti zaplatiť za cenu vykonaných prác, k bezdôvodnému obohateniu, a teda i jeho povinnosti plniť.

Žalobca predložil žalovanému doklady obsahujúce výpočet ceny materiálu a prác a dodacie listy v marci - apríli 2007 a žiadal žalovaného o ich úhradu. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil, mohol žalobca svoje právo uplatniť na súde. Keďže na predložených dokladoch absentuje dátum ich vyhotovenia, vychádzal súd z tvrdení účastníkov o čase predloženia dokladov žalovanému a začiatok plynutia premlčacej doby ustálil na 1.5.2007. Keďže žalovaní vzniesli námietku premlčania, musel súd na túto námietku prihliadnuť a uplatnený nárok nemohol žalobcovi priznať, pretože žalobca v danom prípade mohol svoje právo na súde uplatniť prvýkrát 2.5.2007 a naposledy 2.5.2009. Keďže ale žalobca podal žalobu na súd až dňa 29.6.2010, podal ju po márnom uplynutí premlčacej doby.

Záverom súd uvádza, že ak by aj nárok žalobcu súd po právnej stránke posudzoval ako dohodu o uzatvorení zmluvy o dielo (teda záväzkovo-právny vzťah), žalobca nepreukázal, kedy došlo k dokončeniu diela, t. j. „výsledku pracovnej činnosti“, odovzdaniu diela a splatnosti jeho pohľadávky, a keďže doklady na úhradu predložil žalovanému v mesiacoch 03-04/2007 (týkajúce sa žalovanej sumy), jeho nárok by bol tiež premlčaný (v trojročnej premlčacej dobe) a to najneskôr dňa 2.5.2010.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie a v súlade s cit. zákonnými ustanoveniami, rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a žalobu zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p., na základe ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 6.638,78 eura do 33.193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1.659,70 eura prevyšujúcich sumu 6.638,78 eura.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

V tomto konaní bola základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v súlade s ust. § 10 ods. 2 vyhlášky, určená hodnotou záväzku pri začatí poskytovania právnej služby (dňa 14.1.2011 odporcovia udelili plnú moc na zastupovanie v konaní JUDr. I. H., advokátovi so sídlom v H.) - 3.661.000 maďarských forintov, pričom podľa oficiálneho kurzu Národnej banky Slovenska ku 14.1.2011 predstavuje prepočet sumu 13.235,72 eur a teda základná sadzba tarifnej odmeny je 287,14 eur (220,74 eur + 4 x 16,60 eura = 287,14 eur). Štvrtina tejto sumy (pre niektoré úkony právnej pomoci) predstavuje sumu 71,78 eur.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby (tzv. režijný paušál). Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Náhradu trov právneho zastúpenia priznal súd odporcom titulom odmeny a režijného paušálu podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2 v spojení s § 13a ods. 1 vyhlášky za päť úkonov právnej služby á 287,14 eur a dva úkony právnej služby v štvrtinovej hodnote 71,78 eur (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, zastupovanie na pojednávaní dňa 17.1.2011, ktoré bolo odročené bez prejednanía veci - za 1 základnej sadzby, zastupovanie na pojednávaní dňa 7.3.2011, podanie odvolania dňa 11.7.2011, zastupovanie na pojednávaní dňa 4.11.2013, zastupovanie na pojednávaní dňa 8.9.2014, ktoré bolo odročené bez prejednanía veci - za 1 základnej sadzby a zastupovanie na pojednávaní dňa 14.5.2015) a režijný paušál za štyri úkony právnej služby v roku 2011 á 7,41 eur, za jeden úkon právnej služby v roku 2013 vo výške 7,81 eur, za jeden úkon právnej služby v roku 2014 vo výške 8,04 eur a za jeden úkon právnej služby v roku 2015 vo výške 8,39 eur. Spolu predstavuje odmena a režijný paušál za úkony právnej služby sumu 1.633,14 eur. Odporcovia si uplatnili vo vyčíslení aj DPH z celej sumy trov právneho zastúpenia, ale k vyčíslení nepredložili osvedčenie o registrácii pre DPH advokáta JUDr. H., ani advokátskej kancelárie S. & N. s.r.o., Law Office, iba osvedčenie advokáta JUDr. K. J.. Súd preto priznal odporcom DPH len za úkony právnej pomoci uskutočnené JUDr. K. J. a to konkrétne zo sumy 287,14 eur + 8,39 eur (za účasť na pojednávaní dňa 14.5.2015) vo výške 59,11 eur. Celková suma trov právneho zastúpenia titulom odmeny a režijného paušálu navýšená o DPH teda predstavuje sumu 1.692,25 eur.

Súd nepriznal odporcom náhradu trov konania za prevzatie a príprava právneho zastúpenia AK S. & Partners s.r.o., Law Office a za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia AK JUDr. K. J., teda za faktické zmeny právneho zastúpenia odporcov v priebehu konania. Súd mal v tomto prípade za to, že opakované zmeny právneho zastúpenia odporcov neboli nevyhnutné a trovy, ktoré z týchto zmien vzišli neboli účelne vynaložené na bránenie práva odporcov proti navrhovateľovi, resp. odporcovia žiadnym spôsobom nepreukázali nevyhnutnosť týchto zmien právneho zastúpenia. Rovnako ako neúčelný posúdil súd úkon vyčíslený ako právny rozbor podaný dňa 23.3.2015. Zo spisu súd zistil, že týmto úkonom honosne nazvaným ako právny rozbor, vzniesli odporcovia iba námietku premlčania žalovanej pohľadávky, pričom zo spisu je zároveň zrejmé, že odporcovia vzniesli námietku premlčania už na pojednávaní konanom dňa 4.11.2013.

Podľa § 15 vyhlášky, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z., o cestovných náhradách, ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky.

Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 283/2002 Z. z., o cestovných náhradách, sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkoľky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia.

Podľa § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z. z., o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách, suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá je 0,183 eura.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Jedna šesťdesiatina výpočtového základu v roku 2015 predstavovala sumu 13,98 eur.

Súd priznal odporcom v rámci náhrady trov právneho zastúpenia aj náhradu cestovných výdavkov za cestu advokáta odporcov (JUDr. K. J.) na pojednávanie konané dňa 14.5.2015 ako súčet základnej náhrady za prejdené kilometre 22,69 eur a náhrady za spotrebované pohonné hmoty 7,48 eur, navýšené o DPH, t.j. v celkovej sume 36,20 eur. Súd rovnako priznal odporcom v rámci náhrady trov právneho zastúpenia aj náhradu za stratu času advokáta odporcov (JUDr. K. J.) pre cestovanie na pojednávanie konané dňa 14.5.2015 a to za 6 začatých polhodín po 13,98 eur, navýšených o DPH, teda v sume 100,51 eur.

Súd v konaní úspešným odporcom priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie odvolania vo výške 801,50 eur, z trov právneho zastúpenia za odmenu a režijný paušál v celkovej výške 1.692,25 eur, z náhrady cestovných výdavkov vo výške 36,20 eur, ktoré vznikli právnenému zástupcovi odporcov pri ceste na pojednávanie konané dňa 14.5.2015 a z náhrady za stratu času vo výške 100,51 eur za cestovanie na rovnaké pojednávanie.

Podľa § 18 O.s.p., účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Majú právo konať pred súdom vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumejú. Súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa § 141 ods. 2 O.s.p., trovy dôkazov, ktoré nie sú kryté preddavkom, ako aj hotové výdavky ustanoveného zástupcu, ktorý nie je advokátom, a trovy spojené s tým, že účastník koná vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumie (§ 18), platí štát.

Nakoľko náhradu nákladov spojených s pribatím prekladateľa k tomu, aby účastník mohol konať vo svojej materčine nemožno účastníkom konania uložiť, súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol o náhrade trov štátu, ktoré tento vynaložil na tlmočné tak, že štát na ich náhradu nemá právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v 2 písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy ,potrebne na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.